

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/60/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6720010362
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mário Šulej
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6720010362.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mária Šuleja a sudcov Mgr. Ivany Datlovej a JUDr. Petra Kvietka, na verejnom zasadnutí dňa 7. septembra 2022 v trestnej veci obžalovaného B. F. za zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. por., o odvolaniach obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 07.03.2022, sp. zn. 5T/74/2020 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o spôsobe výkonu ochranného protialkoholického liečenia.

II. Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaný B. F., nar. XX.XX.XXXX vo I.,
trvalým pobytom I.,

podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. vykoná ochranné protialkoholické liečenie ambulantne.

III. Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora z a m i e t a.

IV. Vo výroku o vine zostáva napadnutý rozsudok okresného súdu nedotknutý a vo výroku o treste nezmenený.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný B. F. uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. por. na tom skutkovom základe, že

od presnejšie nezistenej doby minimálne však odo dňa 05.10.2019 do dňa 18.12.2019 v obci A., okres I. v priestoroch bytu na R. Q. č. XXX/X spôsobil svojou matke T. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom A. Q. XXX/X, s ktorou zdieľal spoločnú domácnosť na adrese jej trvalého pobytu, fyzické a psychické utrpenie takým spôsobom, že jej vždy pod vplyvom alkoholu opakovane vulgárne nadával, že je piča, kurva čapťavá, fyzicky ju napádal tak, že ju škrtil, udieral a kopal do rôznych častí tela, rozbíjal zariadenie bytu aj s cieľom nájsť peniaze, ktoré pred ním skrývala a opakovane pýtal od nej peniaze, pričom

- dňa 05.10.2019 v čase okolo 13.00 h jej počas vzájomnej hádky o tom, kto bude variť obed, silne chytil obe ruky a vulgárne jej nadával, z ktorého dôvodu začala T. F. kričať o pomoc, po čom ju ľavou rukou chytil pod krk a posadil ju na stoličku a vulgárne jej nadával, počas čoho mu T. F. hovorila, že sa ho bojí a aby prestal, pričom od konania upustil po klopaní suseda F.. F. A., nar. XX.XX.XXXX na vchodové

dvere, ktorý reagoval na kričanie T. F. o pomoc a následne po odchode suseda F. F. A. opäť T. F. fyzicky napadol, pričom volala o pomoc, na ktoré volanie sused F. F. A. privolal hliadku PZ,

- dňa 21.10.2019 v doobedňajších hodinách T. F. po tom, ako mu ponúkla finančné prostriedky na cestu do mesta I., vulgárne nadával, že je kurva stará čaptavá a keby už chcela zdochnúť kurva jedna a z bytu odišiel, pričom sa po pár hodinách vrátil a po tom, ako sa T. F. snažila upratať neporiadok, ktorý urobil v kuchyni, začal kričať, že jej jebe na fašírky, jebe na ňu a že je kurva stará čaptavá a keby už chcela zdochnúť, pričom jej do tela tlačil päšťou ruky a tlačil ju od kuchynskej linky až po stôl, kde si sadla na stoličku a tam sa jej opýtal, či jej má jednu vraziť päšťou, po čom T. F. pri prvej príležitosti telefónom privolala hliadku PZ,

- dňa 12.11.2019 v čase okolo 13.00 h z hnevu pre neumytý riad rozhadzoval nábytok, ovocie, trhal kvety a T. F. nadával, že je kurva stará a čaptavá piča a povedal jej, že jej jednu jebne, pričom ju udrel otvorenou dlaňou do pravej strany tváre a kopol ju nohou do oblasti krížov a následne si od nej pýtal peniaze z jej dôchodku, po čom sa T. F. zavrela v izbe a privolala hliadku PZ,

- dňa 18.12.2019 v presne nezistenom čase po vzájomnej hádke o peniaze a o jedlo T. F. vulgárne nadával a obvinil ju, že mu zobrala z ruksaku víno, pričom toto ona poprela a tak ju následne rukou zovretou v päšť udrel do oblasti pod ľavé oko, z ktorého dôvodu vznikla T. F. modrina, pričom T. F. nikdy nevyhľadala lekárske ošetrenie.

Za to bol odsúdený podľa § 208 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 3 roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protialkoholické liečenie.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák. sa uložené ochranné liečenie vykoná ústavnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie prostredníctvom svojho obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 21.03.2022, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu ďalším písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 29.04.2022, a to proti výroku o spôsobe výkonu ochranného liečenia.

Súhlasil s uložením protialkoholického liečenia, avšak nesúhlasil s jeho výkonom ústavnou formou. Argumentoval tým, že protialkoholické liečenie ústavnou formou vykonal v rámci prechádzajúceho výkonu trestu, z ktorého bol prepustený dňa 22.12.2021, a to i napriek tomu, že mu bolo prechádzajúcim trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.07.2019, sp. zn. 3T/108/2019 uložené ochranné liečenie ambulantnou formou. Nakoľko však Y. L. nad V. v tom čase nedisponoval personálnym vybavením pre vykonanie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou, bol eskortovaný do Z. pre obvinených a odsúdených a Y. Q., kde bol hospitalizovaný v období od 27.04.2021 do 09.09.2021, t.j. 5 mesiacov. Ako dôkaz priložil lekársku správu zo dňa 07.09.2021. Bol toho názoru, že uvedené protialkoholické liečenie, ktoré vykonal ústavnou formou splnilo svoj účel, nakoľko ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pokračoval, a aj v súčasnosti pokračuje vo výkone ambulantnej ochrannej protialkoholického liečby v X. ambulancii F. P. B., Q., s.r.o., psychiatrická ambulancia, I.. V tejto súvislosti poukázal na vyjadrenie F. P. B. zo dňa 03.03.2022, v ktorom uviedla, že „Menovaný sa aktuálne podrobuje liečbe, v pravidelných mesačných intervaloch chodí na kontrolné vyšetrenia.“

Ďalej uviedol, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sa, okrem vyššie uvedeného liečenia u psychiatra, dobrovoľne podrobuje aj psychologickému liečeniu v T. klinickej psychológii u F. T. C.. V tejto súvislosti poukázal na správu klinického psychológa na č.l. 505 súdneho spisu. Mal za to, že trest odňatia slobody, ktorý vykonával od 12.01.2020 do 22.12.2021 splnil svoj prevýchovný účel, čo preukazuje jednak skutočnosť, že po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody býva u svojej matky, ktorá bola poškodenou v prejednávanej veci, ako aj vyjadrenie samotnej poškodenej, ktoré predniesla na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2022. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti považoval uloženie mu

ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou za dostačujúce, nakoľko aj v súčasnosti, po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, sa mu úspešne podrobuje.

Vo vzťahu k odvolaniu okresného prokurátora potvrdil, že sa dopustil dvoch trestných činov voči svojej matke, za ktoré bol právoplatne odsúdený, avšak za oba trestné činy vykonal nepodmienečný trest odňatia slobody od 12.01.2020 do 22.12.2021, z ktorého bol na základe kladného hodnotenia jeho osoby aj podmienčne prepustený. Zdôraznil, že skutok ktorý je predmetom toho trestného konania spáchal ešte pred výkonom uvedeného trestu odňatia slobody, t.j. predtým ako uložený trest reálne vykonal. Trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený napadnutým rozsudkom považoval pre jeho nápravu, na ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie za primeraný a dostatočný. Taktiež poukázal na skutočnosť, že jeho matka má viaceré zdravotné problémy, je onkologickým pacientom. Od prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody jej pri návšteve lekárov robí doprovod a okrem toho sa o ňu denne stará.

Berúc do úvahy jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody, jeho následné správanie po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, ako aj jeho priznanie a oľutovanie spáchaného skutku, mal za to, že použitie § 39 Tr. zák. pri ukladaní trestu je dôvodné.

Záverom poukázal na Stanovisko č. 44/2017 trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 27.06.2017, sp. zn. Tpj 55/2016, v zmysle ktorého ak možno páchatelovi trestného činu pri uzavretí a schválení dohody o vine a treste mimoriadne znížiť trest podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák., teda v situácii vopred dohodnutého trestu, možno (teda nie obligatórne) naposledy označené ustanovenie per analogiam a pri použití argumentu a minori ad maior (od menšieho k väčšiemu) použiť aj v prípade uznania viny podľa § 257 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. (po prijatí takého vyhlásenia súdom), keďže páchatel (procesne ako obžalovaný) neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny (dokonca) bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu.

Vzhľadom na predtým uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok okresného súdu a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodol vo veci sám, alternatívne, aby podľa 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Proti napadnutému rozsudku podal priamo na hlavnom pojednávaní okresný prokurátor odvolanie, ktoré odôvodnil písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 19.04.2022, a to proti výroku o treste.

Najprv poukázal na výrokovú časť napadnutého rozsudku, s ktorou sa nestotožnil, pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody, pretože tento trest nebol obžalovanému uložený v súlade so zákonom. Podľa jeho názoru konajúci súd pristúpil k aplikácii zmierňujúceho ust. § 39 ods. 1 Tr. zák. jednak spôsobom, ktorý nie je preskúmateľný a zároveň vo veci, v ktorej na taký postup nebol daný zákonný dôvod. V časti rozsudku venujúcej sa ukladaní trestu okresný súd síce poukázal na postoj obžalovaného k prejednávanej veci, jeho osobu a tiež postoj poškodenej - matky obžalovaného, avšak vymenované okolnosti už žiadnym spôsobom nerozviadol, teda, či ide o okolnosti, ktoré by skutočne mohli viesť k záveru o neprimeranej prísnosti zákonom ustanovenej trestnej sadzby pre obžalovaného. Už len samotné pomenovanie ustanovenia § 39 Trestného poriadku predpokladá určitú mimoriadnosť v postupe súdu pri jeho aplikácii, ktorá predpokladá existenciu mimoriadnych okolností na taký postup.

Obžalovaný bol uznaný vinným zo zločinu, ktorého závažnosť vystihujú aj zákonom stanovené trestné sadzby, pričom sa ho dopustil napriek tomu, že bol v tom čase v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia pre zločin s totožnou právnou kvalifikáciou, z čoho je zrejmé, že sa dopustil špeciálnej recidívy v skúšobnej dobe. Navyiac oba zločiny spáchal voči totožnej osobe - svojej matke. Bol toho názoru, že postoj poškodenej, na ktorý poukazuje prvostupňový súd, nie je možné prikladať väčší význam, pretože táto je v prvom rade matkou obžalovaného a v každom trestnom konaní vedenom na základe jej oznámenia konanie obžalovaného vo veľmi krátkom čase po oznámení ospravedlňovala. Pritom voči matke spáchal aj ďalší skutok, pre ktorý bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.07.2019, sp. zn. 3T/108/19, teda na neho nemalo odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Zvolen zo dňa 16.08.2017, sp. zn. 3T 98/17 žiadny nápravný vplyv. Voči poškodenej, ktorá mala v čase prejednávaneho skutku 75 rokov, konal identicky a opäť pod vplyvom alkoholu, napriek tomu, že

mu bol uložený zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok. Okresný súd na túto skutočnosť v rozsudku neprihliadol ani vo výroku, v ktorom absentuje ustanovenie § 49 ods. 2 Tr. zák. a ani v odôvodnení rozsudku.

Pomery obžalovaného, na ktoré poukázal prvostupňový súd (rozvedený, dospelé deti), považoval za bežné. Naopak vzhliadol také okolnosti v skutku a v pomeroch obžalovaného, pre ktoré ukladanie trestu na spodnej hranici zvýšenej dolnej trestnej sadzby z dôvodu spáchania opätovného zločinu považoval za veľmi mierne. Priznanie obžalovaného je základnou poľahčujúcou okolnosťou, ktorá nevlplyva na fakt, že obžalovaný opätovne spáchal zločin. Zároveň je to tiež jediná poľahčujúca okolnosť, ktorú súd aplikoval a teda na strane obžalovaného neexistovali a ani toho času neexistujú iné poľahčujúce okolnosti odôvodňujúce postup podľa § 39 Tr. zák.

Vzhľadom na predtým uvedené navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) a písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý výrok rozsudku, pretože sa prvostupňový súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie o treste a zároveň nesprávne aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. rozhodujúc sám uložil obžalovanému podľa § 208 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák., § 49 ods. 2 Tr. zák. a § 46 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom strázenia.

Na verejnom zasadnutí, ktoré sa konalo v neprítomnosti obžalovaného a poškodenej, sa prokurátor krajskej prokuratúry pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku o treste zrušil a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov a na výkon trestu ho zaraďí do ústavu s minimálnym stupňom strázenia. Odvolanie obžalovaného navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Naproti tomu obhajca obžalovaného uviedol, že obžalovaný je momentálne zamestnaný v spoločnosti Q. v Z. ako vedúci prevádzky, pričom je každý deň podrobovaný dychovej skúške na alkohol. V plnom rozsahu sa pridržiaval dôvodov uvedených v písomnom odôvodnení odvolania a navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku ohľadne spôsobu vykonania ochranného protialkoholického liečenia zrušil a sám rozhodol tak, že ho bude vykonávať ambulantnou formou. Odvolanie okresného prokurátora navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací na základe odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora zistil, že odvolania podali oprávnené osoby v zákonnej lehote, a to proti rozhodnutiu, proti ktorému boli prípustné. Následne v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých napadnutých výrokov rozsudku, t.j. o treste, ako aj o spôsobe výkonu ochranného liečenia. Na chyby, ktoré neboli odvolaniami vytykané, by prihliadol len vtedy, ak by odôvodňovali podania dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., čo však zistené nebolo. Po uvedenom procesnom postupe dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora nebolo dôvodné, naproti tomu, odvolanie obžalovaného dôvodné bolo.

Pokiaľ ide o otázku viny, okresný súd na hlavnom pojednávaní procesným postupom podľa § 257 ods. 7 Tr. por. uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, že sa cíti vinným zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, ktorý bol právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Tr. por. a následne rozhodol rozsudkom, v dôsledku toho bol výrok o vine nenapadnuteľný odvolaním a v tejto časti už nadobudol právoplatnosť.

Napriek odvolacím námietkam okresného prokurátora sa odvolací súd stotožnil s výrokom prvostupňového súdu, ktorý obžalovanému uložil nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 roky, vrátane spôsobu jeho výkonu.

U obžalovaného okresný súd správne ustálil pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností na 1 : 1 (§ 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák.). Taktiež bolo potrebné prihliadnuť na mieru závažnosti poľahčujúcej a priťažujúcej okolnosti, ktoré mali obdobný význam, a to v prospech obžalovaného, ale aj v jeho neprospech. Keďže však obžalovaný spáchal opätovne zločin, zvyšovala sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o 1/2 (ust. § 38 ods. 5, ods. 8 Tr. zák.), v dôsledku čoho bolo možné obžalovanému uložiť trest odňatia slobody od 5 rokov a 6 mesiacov až do 8 rokov.

V tomto smere je potrebné poukázať na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. 44/2017, z ktorého vyplýva, že samotné vyhlásenie viny obžalovaného na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a jeho následné prijatie súdom samo o sebe síce nie je možné považovať za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. n) Tr. zák., ale len za poľahčujúcu okolnosť podľa ust. § 36 písm. l) Tr. zák., avšak takýto postoj obžalovaného je potrebné vziať v úvahu, keďže neodvolateľne prijme všetky právne účinky uznania viny, dokonca bez toho, aby vopred vedel, aký druh trestu a v akej výmere mu bude následne súdom uložený, a preto možno aplikovať pri ukladaní trestu ust. § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. vzťahujúce sa na konanie o dohode o uznání viny a prijatí trestu, t.j. môže mu byť uložený trest odňatia slobody znížený o 1/3-inu pod dolnú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby, čo by v danom prípade predstavovalo hranicu 3 roky a 8 mesiacov.

Napriek takto zníženej trestnej sadzbe, ktorá prichádzala do úvahy, by však uloženie trestu odňatia slobody, čo aj na jej dolnej hranici, bolo podľa názoru krajského súdu neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačoval aj trest kratšieho trvania, preto okresný súd správne aplikoval ust. § 39 ods. 1, ods. 3 písm. e) Tr. zák., na základe ktorého by bolo možné mimoriadne znížiť trest odňatia slobody až na 6 mesiacov.

V neprospech obžalovaného možno hodnotiť najmä to, že doposiaľ bol trikrát súdne trestaný, pričom už bol odsúdený aj za identický trestný čin, teda v jeho prípade ide o tzv. špeciálnu recidívu.

Na druhej strane v prospech obžalovaného možno hodnotiť už jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody, keďže bol v inej trestnej veci vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 3T/98/2017 podmienčne prepustený dňa 22.12.2021, taktiež následné správanie sa a jeho postoj voči poškodenej, o ktorú sa momentálne stará, pomáha jej pri bežných denných potrebách a zároveň ju sprevádza pri návšteve lekárov, nakoľko je onkologickým pacientom. Navyiac aj z výsluchu samotnej poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 07.03.2022 vyplynulo, že po prepustení z výkonu trestu sa k nej obžalovaný správa slušne a pomáha jej. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obžalovaný má stále zamestnanie a dobrovoľne sa podrobuje psychiatrickému a psychologickému liečeniu. Napokon súdený zločin spáchal ešte pred výkonom predtým uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody, teda skôr, ako bolo na neho prvýkrát pôsobené výkonom tohto najprísnejšieho druhu trestu. Okrem toho trvanie skutku presiahlo obdobie dvoch mesiacov, čo bola pri takomto druhu trestnej činnosti relatívne krátka doba, pričom poškodenej obžalovaný nespôsobil žiadne závažné zranenia.

Bolo potrebné prihliadnuť aj na ust. § 34 ods. 3 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že trest má postihovať iba páchatel'a tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu, resp. blízke osoby.

Po komplexnom zhodnotení všetkých relevantných okolností prípadu, ako aj pomerov obžalovaného odvolací súd dospel k záveru, že uložený trest síce možno považovať za mierny, avšak nemožno konštatovať, že by bol neprimeraný, preto zrušenie napadnutého rozsudku vo výroku o treste a sprísnenie jeho výmery, nebolo nevyhnutné.

Prvostupňový súd nepochybil ani v tom, keď obžalovaného zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pretože tento nebol pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody.

Podľa § 74 ods. 1 Tr. zák., ak sa ochranné liečenie ukladá popri nepodmienečnom treste odňatia slobody, jeho výkon sa spravidla začína po nástupe výkonu trestu v ústave na výkon trestu. V ostatných prípadoch sa ochranné liečenie vykonáva spravidla v zariadení ústavnej zdravotnej starostlivosti. Ak možno vzhľadom na povahu choroby a liečebné možnosti očakávať, že účel splní aj ambulantné liečenie, môže súd nariadiť aj tento spôsob liečenia, prípadne ústavné liečenie zmeniť na ambulantné liečenie alebo v odôvodnenom prípade aj naopak. Ak dĺžka výkonu trestu odňatia slobody v ústave na výkon trestu nepostačí na splnenie účelu ochranného liečenia, súd môže rozhodnúť o jeho pokračovaní v liečebnom alebo ambulantom zariadení.

K odvolacím námietkam obžalovaného ohľadom spôsobu výkonu uloženého ochranného liečenia, ktoré boli akceptovateľné, krajský súd uvádza, že obžalovaný protialkoholické liečenie ústavnou formou

vykonal v rámci prechádzajúceho výkonu trestu, z ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 22.12.2021, a to napriek skutočnosti, že mu bolo v rámci prechádzajúceho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen zo dňa 23.07.2019, sp. zn. 3T/108/2019 uložené ochranné liečenie ambulantnou formou. V Z. pre obvinených a odsúdených a Y. Q. bol hospitalizovaný od 27.04.2021 do 09.09.2021, t.j. necelých 5 mesiacov, čo potvrdzuje aj lekárska správa zo dňa 07.09.2021. Možno preto uzavrieť, že protialkoholické liečenie, ktoré vykonal ústavnou formou splnilo svoj účel, pričom ihneď po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody pokračoval a aj v súčasnosti pokračuje vo výkone ambulantného ochranného protialkoholického liečenia a zároveň sa podrobuje dobrovoľne aj psychologickej liečbe. Vzhľadom na uvedené skutočnosti výkon ústavnej formy ochranného liečenia za daných okolností už v súčasnosti nebol nevyhnutný. V prípade, že ambulantná forma ochranného liečenia nebude postačovať, možno spôsob jej výkonu v budúcnosti zmeniť na ústavnú formu, samozrejme, ak na to budú splnené zákonné podmienky.

Jedine uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody, za súčasného uloženia ochranného opatrenia, ktoré bude spolupôsobiť pri ochrane spoločnosti, zabezpečí v danom prípade v dostatočnej miere dosiahnutie účelu trestu, a zároveň obsahuje v primeranom rozsahu prvky represie, ako aj prvky individuálnej a generálnej prevencie, a takýto trest zodpovedá všetkým požiadavkám vyplývajúcim z ust. § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák., a súčasne i z ďalších ustanovení, ktoré upravujú zásady ukladania trestov, ale aj zásadám ukladania ochranných opatrení uvedených v ust. § 35 Tr. zák.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody krajský súd ako súd odvolací, po preskúmaní zákonnosti a odôvodnenosti napadnutých výrokov o treste, ako aj výroku o spôsobe výkonu ochranného liečenia, považoval podané odvolanie okresného prokurátora za nedôvodné, naopak odvolanie obžalovaného považoval za dôvodné, a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.